

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA BISERICĂSCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARĂDULUI

1 Decembrie în Arad.

Manifestația națională dela Teatrul Orașului.

Aradul cu trecutul său plin de glorie unde a fost cel mai puternic focar de luptă pentru drepturile poporului român din fosta Ungarie, a sărbătorit ziua de 1 Decembrie printr'o grandioasă manifestație națională. Poporul român dela granița de vest a țării și-a spus cuvântul respicat și hotărât că este gata în tot momentul să-și sacrifice viața pentru intangibilitatea granițelor actuale ale scumpei noastre patrii. La ora 11 s'a oficiat serviciu divin la Catedrala noastră de către I. P. C. Sa Arhiepiscopul Dr. I. Suciu, asistat de consilierii eparhiali și preoțimea din loc. Erau de față P. S. Sa Episcopul Grigorie, dl. profesor Dr. I. Lupaș, președintele ligei antirevizioniste din Ardeal și mult public. La fine părintele F. Codreanu a rostit o vorbire concisă, în care a arătat datoria românilor de a păstra cu sfințenie patrimoniul național, pentru care s'a vărsat valuri de sânge.

După masă la ora 5, liga antirevizionistă și despărțământul „Astrei“, a organizat în sala teatrului orașenesc, comemorarea zilei de 1 Decembrie, care a decurs într'o atmosferă de mare însuflețire. Programul serbării s'a deschis cu Imnul regal cântat de elevii școlii normale, ascultat de public în picioare.

Apoi P. S. Sa Episcopul Grigorie a rostit o frumoasă vorbire, spunând că până când neamul românesc va avea în fruntea mișcărilor noastre naționale oameni de talia dlui Stelian Popescu, și ca profesorul universitar Dr. I. Lupaș luptător vajnic pentru drepturile noastre, și profund scrutător al trecutului românesc, nu ni-e frică de nimeni. P. S. Sa spunea:

„Este mare fericire pentru un popor să albă oameni împodobiți cu virtuți, căci mărimea unui popor nu se măsoară după număr, precum măreția unui om nu se măsoară după talie, ci singura măsură sunt inteligența și virtuțile sale. Cu virtuți trebuie să înarmăm cu toții sufletele noastre, spre a putea răspunde tuturor acelor care ar îndrăzni să profaneze drepturile noastre veșnice asupra României Mari. Precum la S. Liturghie se cere ca pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră Iul Iisus Hristos Dumnezeu s'o dăm — așa trebuie pentru România Mare să oțelim sufletele, întâi pentru propria conștiință, apoi și pentru ca să vadă vrăjmașii milenari, că noi avem credință în biruința luptei ce o ducem pentru dreptate și ordine în lume.

Dl. profesor, Dr. I. Lupaș fost ministru, președintele Ligii Antirevizioniste din Ardeal, a luat cuvântul între aplauzele frenetice ale publicului. Conferențiarul spune, că praznicul dela 1 Decembrie, care a devenit cel mai mare dintre praznicile naționale, a ajuns de astă dată la o covârșitoare importanță în urma apelului lansat de d. Stelian Popescu, președintele general al Ligii antirevizioniste, ca să răspundă toată lumea românească uneltirilor revizionistilor.

Revizionismul se prezintă sub două aspecte, unul mondial, mai îndepărtat de noi, și altul budapestan, care ne privește în cel mai înalt grad.

Revizionismul general al învinșilor a isvorit din reacțiunea, ce au pricinuit-o în statele învinse tratatele de pace. Și din preocuparea acestor învinși de a se desvinovăți de acuzația, că au provocat măcelul mondial. În scopul acestei desvinovățiri s'au început îndată după semnarea păcii, publicări de acte de prin arhive, cu tendința — fiindcă erau la cârmă guverne democratice — de a arunca vina asupra conducătorilor dela 1914, cu ale căror fapte poporul nu poate fi identificat. S'a născut astfel o vastă literatură de propagandă, cu tot mai insistente acuzații la adresa țărilor învingătoare. Avalanșei de publicații de felul acesta pornite dela Berlin, i s'a răspuns printr'o uriașă colecție de documente publicată de francezi. Literatura războiului a devenit astfel așa de vastă, încât la universitățile din America a trebuit să se înființeze catedre anume pentru chestiunea războiului mondial.

Curentul revizionist, iscat în chipul acesta, a cucerit teren. Germanii și ungarii au început să asalteze tot mai stăruitor și mai cutezător Liga Națiunilor, reclamând revizuirea tratatelor.

Revizionismul unguresc s'a început din chiar momentul ratificării tratatului. Parlamentarii maghiari au ratificat tratatul de pace, spunând însă că o fac de silă și ridicând în același moment mâna spre jurământ că vor lupta prin orice mijloace posibile pentru recucerirea vechilor granițe și pentru revizuirea tratatului.

Au început încă de atunci să organizeze tineretul în brigăzi militare, introducând prin lege instrucția militară a tineretului. S'a făcut astfel în 15 ani tineretul unguresc, prin instrucția militară, prin societățile șoviniste și prin școli, o educație cu desăvârșire periculoasă pentru țările vecine și pentru pacea Europei.

Din partea noastră, fiindcă ne simțeam foarte tari pe adevărul nostru organic, nu s'a dat la început acestui curent aproape nici o atenție. Adevărat că până la 1928 revizionismul nu fusese trecut în programul oficial de guvernământ al vecinilor noștri. A venit însă la putere generalul Goemboes, a înscris revizionismul în programul oficial al guvernului și a înființat în fiecare centru european comitete și institute, cari sub cuvânt că fac studii, nu suut decât nuclee de propagandă revizionistă.

După ce s'au organizat acestea, s'au început cicluri de conferințe, ținute la Roma, Berlin, Londra, etc. de fostul prim ministru Bethlen, de d-nii Ekhardt, Teléky, etc. Abia atunci, după ce în răstimp s'au deșus în Camera Comunelor falmoasa moțiune pentru revizuirea tratatului de pace dela Trianon, lumea românească a început să și dea seama de pericolul ce ni-l rezervă curentul revizionist. Și fiindcă oficialitatea noastră n'a voit să se angajeze direct în defensivă ce trebuia pornită, s'a găsit un mare român, directorul ziarului național „Universul”, d. Stețian Popescu, de a lua în mână apărarea statului contra uneltirilor dușmanului dela Apus, înființând *Liga antirevizionistă*.

Scopul *Ligii antirevizioniste* îl știe fiecare. Nu vrem să atăcăm pe nimeni, dar vrem să dăm răspunsul convenit la calomniile ce se lansează în străinătate la adresa noastră.

D. prof. Ioan Lupăș a arătat în continuare nețemeinicia argumentelor ce le aduce prin publicațiile sale de propagandă revizionismul maghiar.

Unul dintre așa zisele argumente ale revizionismului este că Ardealul ar fi legat geograficește și economiccește de Ungaria. Adevărul este că, în cadrul Ungariei, Ardealul era o provincie periferică. Transilvania este o fortăreață de munți și se grupează în jurul ei provinciile: Banatul, Crișana, ținuturile ungurene, Muntenia, Moldova și celelalte.

Al doilea argument al revizionistilor e că românii n'ar avea drepturi istorice asupra Ardealului, deoarece n'au venit în Ardeal decât începând din secolul al 12-lea, ba, după unii din secolul al 18-lea.

Conferențiarul a arătat, că până în secolul al 19-lea, toate cronicile și cărțile ungurești de istorie recunosc că românii se aflau aici când au venit ungarul. În documente, apoi sunt pomeniți totdeauna ca băștinași.

D. prof. Lupăș a stăruit apoi, că fără Transilvania nu se poate imagina o istorie a poporului românesc.

Toate primele dovezi de organizare românească sunt din Transilvania.

Drepturile noastre istorice asupra Transilvaniei nu numai că nu sunt astfel discutabile, dar nu se poate vorbi despre români și despre drepturile lor fără să te gândești întâi și întâi la Transilvania.

D. prof. Ion Lupăș a încheiat arătând că e da-

toria Aradului mai mult de atât a altor orașe și ținuturi, să stea străjă pentru apărarea granițe și a încheiat făcând elogul memoriei lui Vasile Goldiș, care le poruncește din moment arădanilor să fie paznici conștiinței ai acestel frontiere.

A urmat un bogat program artistic, în care amintim un marș însuflețit cântat cu foc de elevii liceului Moisă Nicoară, și compus de tinărul profesor de cântări Octavian Lipovan. Acest marș executat în acompaniament cu muzica militară, a stârnit ropote de aplauze iar autorul a fost viu felicitat.

Pentru organul oficial unier dela Oradea.

Am oflat cu întârziere, că „Vestitorul”, organ al eparhiei române unite de Oradea. Anul X. (1934). Nr. 19 din 1 Oct. pag. 8, scrie următoarele:

„Sămănătorii de zăzanie au început iar să lucreze: Marele apologet al ortodoxiei elino-slavo-bulgare Dr. Nicolae Colan dela Sibiu trimbiță în lumea largă prin „Revista Teologică” deacolo că neodihnitul „cercetător” al ortodoxiei „schingluite și maltratate”, ciuhandescul consilier misionar dela Arad, are gata de tipar o operă voluminoasă despre „epoca de cruntele prigoniri religioase deschisă acum o sută de ani de episcopul Samuel Vulcan dela Oradea”. Binemeritul apărător al ortodoxiei fotlene publică în acelaș No. (9—10) al Revistei Teologice un resumat-conferență (ținută în fața funcționarilor(!) județeni din Arad la 24 Mai crt.) prin care insultă memoria episcopului Vulcan, la a cărui ctitorie s'a luminat și vajnicul atlet al ortodoxiei bizantine din Arad. Frumoasă recunoștință „ortodoxă”! Să fim pregătiți: ortodoxia dominantă pregătește un nou atac împotriva bisericii noastre. Ghiftuți cu câte două-trei salarii din bugetul Ministerului Cultelor, consilierii ortodocși inundă țara cu broșuri și cărți defăimătoare și otrăvitoare de suflete, acum în timpul când țara ar avea mai multă nevoie de pace și liniște internă. Să stăm la pază. Atacurile le vom para!”

Răspund :

Organul Eparhiei române unite de Oradea și redactorul ei, sunt poftiți să facă loc în proximal Nr. al acelu organ, acestor șire, cu provocare la îndatoririle ce rezultă din legea presei și să răspundă la următoarele întrebări:

1. Dacă episcopul S. Vulcan a avut dreptul să poarte războiul de exterminarea ortodoxiei de acum o sută de ani, pe ce se întemeiază îngrădirea, ce ni-o puneți, ca noi nici măcar să spunem, întemeiați pe dovezi istorice, aceea ce dânsul a făcut?

2. A spune despre cineva aceea ce dânsul a făcut, înseamnă a-i insulta memoria? A retăcea fap-

tele slabe ale cuiva, e o datorie de — grațitudine? Ce confuzie de noțiuni! Ar trebui să Vă jeneze faptele lui și nu studiul meu istoric!

3. Pe consilierii „ghiftuiți cu câte două-trei salarii din bugetul ministerului cultelor“ și inundatori de țară cu broșuri... — între cari vreți să mă așezați — dați-i cu numele, pe față: cine sunt? și în special Vă solicit, să dovedești în chip onorabil: ce fel de alte salarii afară de unul, voiu fi având eu personal, sub orice titlu, dela Ministerul Cultelor sau de ori unde?

4. Că am scris și public la adresa unaftei și a papistașilor „...broșuri și cărți defălmătoare...“? Vă întreb: pe care din multele mele studii le-ați combătut vr'odată, în chip obiectiv și onorabil? Nici unul și nici odată! Ci, numai ați ignorat — la Oradea ca la Gherla, la Lugoj ca la Blaj — rezultatele studiilor mele, întemeiate în mare parte de propriile Voastre isvoare și... păcate naționale! Iar acum, la urmă — așa aud — unul din episcopii uniești a dat ordin în diecesa sa: să nu se citească lucrările mele...

Ba, citiți-le și, mai ales, le combateți! Dar nu Vă mai ascundeți în dosul... zeflemii care desonorează mai ales pe celce sunt obligați a grăi adevărul.

Arad, 2, Dec. 1934.

Gh. Ciuhandu.

Predica pentru copii.

Se cade, ca astăzi, mai mult ca oricând, se ținem so-coteală de cuvintele Marelui Ambrosie:

„Tot sufletul să meargă la Hristos, căci El este totul pentru noi. De vrei să vindeci o rană El este medic; dacă te mistue febra, el este izvor; dacă suferi de nedreptate, este El dreptatea; dacă îți lipsește ajutor, El este tărie; dacă te temi de moarte, El este viața; dacă dorești ceriul, El este calea; dacă fugi de întunecet El este lumina; dacă ceri mâncare, El este nutremânt.“

E incontestabil, că sufletul copiilor este mai nealterat mai gîngăș ca la cei mari Sufletul lor e bun și doresc mai mult decât cei mari să meargă la Hristos. Copiii văd în Hristos totul, simt puterea de grije a lui așa după cum vietățile pământului simt puterea binefăcătoare a razelor de soare. În întreagă manifestația copiilor, ba chiar din fața lor radiază dorința exprimată de Apostoli Mântuitorului: „Doamne, învață-ne pre noi să ne rugăm“ Aceasta șoaptă tainică copiii o vădesc întâi părinților, îndeosebi mamei, dar mai cu multă încredere părintelui lor sufletesc: preotului Deci vom tăcea în fața acestei dorinți a fiilor noștri sufletești? Nu De vom tăcea noi „pietrite vor striga“... Și nici când n'a fost ca preotul, având menire atât de sublimă, să stea nepăsător în fața datorinței sale și a dorinței enoriașilor săi mici și mari de a-i duce la Hristos!

Vom depăși cadrul îngust a orelor și a programelor atât de nesigure până astăzi a catehizărilor și-i vom duce pe copii în „casa Tatălui“, le vom predica amăsurat puterii lor de pricepere iconomia dumnezească. Ii vom ceduca și vom merge împreună cu ei la Hristos!

Cred că nu e de lipsă înșirarea de argumente pentru

susținerea acestei teme, ci mai de grabă cred, că chiar cu ziua de mâine să o punem în practică.

Când le vom predica copiilor? Negreșit împrejurările hotăresc, cari diferă dela parohie la parohie. În unele parohii poate, Sâmbăta după Vecernie se vor putea aranja asemenea predică. Eu cred, că timpul cel mai potrivit ar fi Dumineca între Utrenie și sf. Liturgie, pe deoparte atunci copiii ni sunt disponibili, iar pe de altă parte în zi de Dumineci și Sărbători sufletul este mai aplicat spre primirea celor dumneze-ești. Tot atunci onoratul corp didactic cu bunăvoința ce l caracterizează ne-ar putea da un sprijin real.

Predica pentru copii necondiționat trebuie încadrată într'un serviciu divin de durată scurtă, anume întocmit în care serviciu unii dintre ei să ia parte activă prin rostire de rugăciuni și prin cântări comune.

În cazul când predica pentru copii s'ar face Dumineca între Utrenie și Liturgie, serviciul cel mai potrivit ar fi ciasul întâiu din Postul Mare.

În acest serviciu divin se oferă copiilor psalmi ușori de cetit și cari se vor putea ceti cu efect de către elevii claselor mai mari și mai ales de către cei din clasele complimentare. Apoi cu cât drag vor cânta copiii din ciasul prim cum sunt:

„Dumineața auzi glasul meu, împăratul meu și Dumnezeuul meu.“

„Graiurile mele ascultă-le Doamne, înțelege strigarea mea“

„Către tine mă voiu ruga Doamne.“

„Pașii mei îndreptează-i după cuvântul tău și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.“

„Mântuește-mă de clevetirile oamenilor și voiu învăța poruncile tale.“

„Fața ta arată o peste robul tău și mă învață îndreptările tale.“

„Să se umple gura mea de lauda ta Doamne, ca să laud mărirea ta, toată ziua mare cuviința ta“

Înainte de „Apărătoare Doamne“ ar putea urma predica. Ca subiect pentru predici se vor lua — în legătură cu pericolele evangheliilor — b. o.: Biserica locaș de rugăciune și casă a lui Dumnezeu. Respectul și bunăcuviința în biserică. Iubirea, respectul și asultarea față de părinți. Iubire și devotamentul față de frați, surori și față de aproapele. Combateră pornirilor rele: lăcomia, invidia mânia s a, Ajutorarea celor săraci, ospitalitatea, milostenia creștină. Salutul. Respectul și purtarea cuviincioasă față de preoți și învățători. Purtarea cu milă față de animale. Aplicarea la viața de toate zilele a celor 10 porunci dumneze-ești și a celor 9 biseric-ești. Explicarea pe articole a crezului. Sublimitatea credinței creștine ortodoxe în raport cu celelalte confesiuni. Pericolul și batjocura sectarilor contru iconomiei dumneze-ești. Aprofundarea și cunoașterea celor 7 taine. Necesitatea lor în viața creștinilor. Rugăciunea ca mijloc de laudă cerere și mulțumire către Dumnezeu. Cinstirea icoanelor. Cunoașterea amănunțită a sf. obiecte și a actelor liturgice. Simbolul lor. Respectarea creștinească a Duminecelor și sărbătorilor de peste an. Obiceiurile creștinești. Momentele mai însemnate din viața și activitatea Mântuitorului. Sacrificiul său adus pentru mântuirea neamului omeneș

În legătură cu dezvoltarea virtuților creștinești se va avea în vedere dezvoltarea sentimentului patriotic.

Predica pentru copii va fi scurtă. Nu mai mult de 10 - 12 minute. Va fi spusă cu claritate, atrăgătoare, deșeptându-se interes pentru cele următoare, cari vor avea legătură organică cu cele precedente. Totul va forma un complex

Serviciile divine și predicile nu vor fi strict numai pentru copii, ci se va vorbi copiilor în prezența părinților, cari vor fi invitați cu bunăvoință la asemenea acte.

Pentru uniformitate de muncă, ar fi de dorit: să se aleagă din sânul preoției o comisie, care să se ocupe mai dinadins cu această problemă, cu fixarea timpului potrivit, cu alegerea eventual schițarea subiectelor pentru predici și publicarea lor în „Biserica și Școala”.

De încheiere: copiii cer dela noi să-i ducem la Hristos, iar pe Hristos să-l pogorăm în sufletele lor, în viața lor... Să o facem!!

Arad-Grădiște.

Pr. C. Mureșan

Ingrijorări acute.

Nu demult am asistat în Pii la o cununie după rândulala pentecostalistă. S'au rostit acolo patru sau cinci predici, toate parafrazări originale ale Gn. 2, 18—25; idem c. 24 întreg și Ef. 5, 22—33, accentuându-se cu mai mult vocabular raporturile mutuale dintre soți. Cei care și-au încercat destoiniciile oratorice într-o limbă quasiromânească (foarte apropiată de cea a „limbilor neînțelese” în cari obicinuesc ei „a vorbi cu Dumnezeu”), n'au scăpat să nu zvârlă cu noroi în fața ortodocșilor. „Căci în adunarea aceasta e de față Dumnezeu, care vorbește pentru tainele lui, până când la cununia ortodoxă tinerii abia așteaptă să iasă de sub cărpa popii” (sic!).

Actul cununiei s'a săvârșit printr-o rugăciune improvizată și rostită în nu știu câte limbi neînțelese, dar tălmăcite de un poliglot — meșter în materile de „limbi”.

Punctul cel mai nevralgic al confesiunii atenției și cel mai fecund în curiozități nestăpânite a fost „vorbia în limbi”. Darul vorbirii în limbile Sf. Duh îl primesc aproape toți „frații” simultan, în toate momentele mai accentuate ale vreunei rugăciuni rostită de predicator într'un plâns continuu; „frații” încep concomitent o babilonadă de bolboroseli, dintre cari mai frecvente *crivili* — *clavi*, *cristi* etc, toate colorate cu plânsete, suspine și cutremure.

Mi-am majorat atențiunea: Chipuri ca sculptate în ceară, ochi întorși pe dos, strigăte aiurea, lacrimi de crocodil, multă jale puțin jalnică pe figurile lor forțat desfigurare... toate în ambianța lor sintetizau un cifru indescifrabil și copilăresc pentru asistența numeroasă, înaintea căreia se da în spectacol un fenomen ciudat și unic sul generis în Pii.

* * *

Fenomenul acesta, ca și altele similare nu poate fi considerat numai ca un fapt divers din rubrica informațiilor. El are însușirea să fecundeze umbra grea a unei mari îngrijorări. Asistăm mereu la spectacole similare, cari se repetă precipitat, la intervale scurte. Sufletele sunt cam desorientate; busola lor le'ndreaptă acolo, unde cel puțin de formă se'ncuibează o mai accentuată evlavie, o mai categorică religiozitate. Sectele prind tereu, fiindcă atacând partea vul-

nerabilă a Bisericii noastre, devin ușor convingătoare Ortodocșii nu trec acolo de dragul și din convingerea față de doctrinele sectare, ci fie din neînțelegere cu preoții, fie mai ales din setea de o mai mare expansiune în comun a dragostei față de Dumnezeu Mântuitorul. Educația religioasă și morală insuficientă a ortodocșilor își dă anual examenul la sărbătorile Bodrogului. Pelerinii stau impasibili și ignorați la toate momentele mai principale ale sf. liturgii, fiindcă le lipsește educația de acasă. Tumultul acela stingherent dă un aspect mai mult de (val) bâlcu, decât de popas lin al unei înalte sărbători și mănăstiri verificante. Dar a propos de asta, poate cu altă ocazie mai multe.

Iată de ce, evenimente similare cu cel din Pii ne umplu de gânduri triste și de umbră. Ele nu pot fi lăsate să spânzure în culerul unei camere uitate. Căci peste nerăbdătoarele fierberii cari chinuesc Ortodoxia, s'astern umbra unui soroc de rău augur. Ortodocșii sunt legați de Ortodoxie mai mult prin trecut: în fiecare din ei trăiesc toți strămoșii, cari prin strâns contactul cu Ortodoxia, iar până la convingere mai va. O sporire a căldurii religioase, o augmentare simțită a vieții de evlavie zămislită din convingeri ferme despre adevărurile de credință ortodoxă, ar lega indisolubil mănunchiurile ortodocșilor de Ortodoxia lor. De aceea, mai mult duh evanghelic, mai multă viață, pentru ca să nu ispășească alții greu, la scadență, neglijențele noastre de astăzi.

P. Deheleanu, doctorand în teologie.

Comemorarea Mitropolitului Șaguna la Academia teologică din Arad.

Și în anul acesta, ca și în fiecare an corpul profesoral și studenții dela Academia noastră teologică, au comemorat Vineri în 30 Noemvrie crt. pe marele Mitropolit Andrei Baron de Șaguna.

La orele 10 a. m. la catedrala ort. română, părintele rector al Academiei dr. T. Botiș, ajutat de părintele protopop Vășianu și de preotul Mihașiu, a oficiat un serviciu divin pentru pomenirea lui Șaguna, la care a dat răspunsurile corul teologilor.

La această comemorare au asistat: P. O. consilieri eparhiali: M. Păcățianu, dr. Gh. Ciuhandu, Muscan, I. Georgea, S. Stana, părintele Draia, părintele Părvu, d. Moldovan, contabil eparhial, precum și profesorii dela teologie: C. S. Sa arhimandritul dr. I. Suciu, dr. N. Popovici, dr. G. Popovici, dr. S. Șiclovan și protoereul Seculin din Vinga.

După terminarea serviciului divin dela catedrală, întreaga asistență se îndreaptă spre localul Academiei, unde în sala festivă, comemorarea se desfășoară în

cadrele unui program al societății de lectură „Episcopul Grigorie” a studenților în teologie.

P. C. Sa Dr. T. Botiș, în calitate de președinte de onoare al societății, deschide ședința cu programul :

1. *Te, imn* rel glos de Vorobchievici, executat de corul societății.

2. „Mitropolitul Andrei Șaguna, privit în latura de activitate bisericească culturală”, de președintele societății: Toma Bujor.

3. „Christ” poezie de F. I. Becescu, recitată de : Dionisie Moldovan.

4. „Duet” executat la vioară de : I. Marcovici și S. Olos.

5. „La mormântul marelui Andrei”, executat de corul societății.

Toate punctele din program au fost bine executate.

D. Toma Bujor, în cuvinte frumoase și bine documentate, ne face o succintă descriere a stărilor mizerabile, în mijlocul cărora era forțat să se desvolte poporul românesc din Ardeal, pe timpul când a venit Șaguna. „Biserica noastră ortodoxă era dușmănită și ponegriță cu titluri murdare de „eretice” sau „schismatică”.

Școlile, la fel, aproape că nici nu existau ; românii — mai ales celor ortodocși — refilindu-le deschise porțile acestora.

T. Frențiu.

Dela comemorarea zilei de 1 Decembrie.

Cu prilejul prăznuirii zilei de 1 Decembrie, în sala teatrului orașenesc din Arad, la propunerea dlui A. Crișan, președintele despărțământului „Astra”, s'au trimis M. S. Regelui și dlui Stelian Popescu, președintele Ligei Antirevizioniste din România următoarele telegrame :

Măjestăți Sale Regelui Carol II.
București.

Românii din orașul și județul Arad, întruniți astăzi la 1 Decembrie în Arad, pentru comemorarea unirii Ardealului și Banatului cu patria mamă, trimit Majestății Voastre expresiunea entuziastă, a devotamentului patriotic, împreună cu asigurarea de a păzi în toate împrejurările intangibilitatea granițelor și de a aduce orice jertfe în slujba Tronului și a țării întregite.

GRIGORIE, Episcopul Aradului și președintele Ligei Antirevizioniste din jud. Arad

Ioan Lupaș, președintele Ligei Antirevizioniste din Ardeal

Domnului Stelian Popescu, președintele Ligei Antirevizioniste române

București

Românii din orașul și județul Arad, întruniți astăzi la 1 Decembrie în Arad, pentru comemorarea unirii Ardealului și Banatului, cu patria mamă, Vă trimit salutului lor entuziast, asigurându-Vă de hotărârea lor neclintită întru apărarea graniței de Vest a patriei noastre.

GRIGORIE, Episcopul Aradului, președintele Ligei Antirevizioniste din județul Arad.

Dr. Ioan Lupaș, președintele Ligei Antirevizioniste din Ardeal

Răspunsul M. S. Regelui Carol II. la telegrama trimisă dela comemorarea zilei de 1 Decembrie din Arad :

Palatul Regal București.

P. S. Sale Grigorie, Episcopul Aradului și președintele Ligei Antirevizioniste din județul Arad.

M. S. Regele mulțumește călduros, pentru sentimentele de credință, exprimate de Prea Sfinția Voastră, cuprilejul comemorării unirii Ardealului cu patria mamă.

Mareșalul Curții:
General Adjutant Ilasievici

O aniversare.

Petrolul.

S'au scurs 75 de ani de când în urma săpăturilor făcute de către colonelul Drake în statul Pennsylvania, a izbucnit la suprafața pământului petrolul.

Descoperirea petrolului a fost de o însemnătate epocală și a produs schimbări intense în toate domeniile vieții omenești. El stă în centrul luptelor internaționale și tot din cauza lui au avut loc războaie crâncene.

În Statele Unite ale Americii, petrolul a fost cunoscut încă înainte de a și fi făcut colonelul Drake explorările sale. Se întrebunța însă numai ca medicament și se vindea doar de către farmacii în sticle mici.

Colonelul Drake a cumpărat și el o sticlă de petrol și a început să facă diferite experimente. Rezultatul acestora și mai ales calitățile extraordinare ale petrolului, l-au încântat într'atât, încât a început să sfredească pământul cu o răbdare supraomenească și fără

să-i pese de batjocura și râsetele oamenilor de prin partea locului. Și după o muncă încredată de luni de zile iată, că izbucnește petrolul cu atâta intensitate, că un singur puț îi dă 1000 butoaie pe zi.

În urma descoperirii colonelului Drake, începe întrebuințarea lămpilor cu petrol, cari au scos din folosință luminările.

Toți aventurierii lumii au întors spatele alchimiei și au început să caute petrol.

La început rafinările numai cu mari greutate au reușit să degajeze un produs „neplăcut” benzina.

Pe la anul 1864 a început să se intereseze de petrol John Rockefeller — regele petrolului de mai târziu — care până atunci a fost un agent de cereale. Lui se datorează înființarea trustului Standard oil Company (1870) care după niște ani abia, a concentrat în mâinile sale 90% din producția totală a petrolului.

Colonelul Drake a murit sărac, căci nu s'a priceput la exploatarea comercială a descoperirii sale.

Între timp petrolul a făcut un progres uriaș. Invenția mașinelor, a automobilelor și a avioanelor i a creat o eră de adevărată conjunctură.

Petrolul este una din cauzele cari au dus la izbucnirea războiului mondial: Germania neavând petrol, a început să construiască calea terată a Bagdadului, care i-ar fi deschis calea spre imense zăcăminte de petrol. Această împrejurare a indispus mult Anglia și a determinat-o la îngenunchierea Germaniei.

Japonia — care nu dispune de un singur puț de petrol măcar — d'aceea a declarat războiul Chinei, deoarece în Manciuria sunt zăcăminte imense de petrol.

Iată că petrolul deși are o vechime abia de 75 ani, a fost totuși cauza multor întâmplări cari au revoluționat și au prefăcut lumea întreagă.

Liliac.

Punerea pietrii fundamentale a bisericii noi din com. Hodoș (protopp Belințului.)

În ziua praznicului „Intrările în biserică”, 21 Noiembrie c, credincioși bisericii ortodoxe române din Hodoș, îtrau mărirea lui Dumnezeu și cinstea ctitorilor și-au pus pentru pomenire „piatra” pe care se va zidi Sfântul lor locaș de închinare. Ctitorul acestei noi zidiri este dreptcredinciosul Prefect al județului

Timiș-Torontal Dr. Dimitrie Nistor la a cărui insistență și cu a cărui bunăvoință s'a subvenționat lucrările de construcție.

Inițiatorul acestui fapt mareț este părintele locului Romul Povovicu care prin munca sa, necunoscând osteneala, contribuie din prisosință pentru ridicarea din întunec a sufletelor amăgite cu promisiuni de frații cu același sânge, dar cu o credință străină de sufletul neamului românesc. Sprijinitorii înfăptuirii acestui fapt de vrednică admirație sunt: deputatul Eparhial Lucian Georgevici, primpretorul plasei Recaș: Ernest Wels Notarul com. Rădolu învățătorul comunei, R. Stanciu; Epitropul bisericii, primarul comunei, Cassierul și întreg Consiliul parohial. Actul sfințirii „pietrii fundamentale” a fost săvârșit de părintele misionar Eparhial Zenovie Brădeanu, secundat de preoții: Andrei Andraș, Sălăge Dragomir, Romul Popovicu și misionarul tractual Nicolae Ciurescu.

La ora 8 dimineața (ziua praznicului) clopotele vechii biserici vesteau credincioșilor în sepea sfinției slujbi de dimineață.

Rând pe rând, înainte de începerea sf. Liturгии au sosit pentru a fi de față: Delegatul dlui prefect primpretorul plasei; notarul comunei; toate notabilitățile din jur pre um și poporul dreptcredincios.

Biserica mică de lemn simbolizează robia noastră din vremurile de asuprire ale trecutului

Un sobor de preoți săvârșesc sf. Liturgie, a căror răspunsuri au fost date de corul satului.

La priceasnă cuvintează despre „Una Sfântă sobornicească și apostolică biserică” preotul Ciurescu după care, în procesiune întreg poporul se îndreaptă spre locul unde se va pune „piatra” pe care se va zidi noua biserică.

Ajunși în fața noului altar, unde era improvizată o mică tribună de-asupra căreia falfăia tricolorul românesc și atârna chipul Preainălțatului nostru Domn Carol II, se face slujba sfințirii „pietrii fundamentale” apoi se semnează „pergamentului” și împreună cu „piatra” se așează de preoți în locul pe care se va zidi „jertfelnicul”.

La fine părintele Brădeanu glăsuiește lumii zicând: „Pe această piatră voi zidi biserică mea și nici porțile iadului nu o vor birui pe ea....” apoi corul întonează un „Mulți ani trăiască”.

Vorbește, mai apoi, părințele locului, mulțumind tuturor acelor cari s'au ostenit pentru înălțarea acestui lăcaș sfânt; continuând apoi face istoricul comunei și meșteșugul papistașilor de-a ne duce sufletele cu gr. catolicii. Se încheie cu cetirea telegramei adresată dlui Dr Dimitrie Nistor, prefectul Județului, cărula poporul îl face ovații călduroase.

Cetiți și răspândiți:

»Biserica și Școala«

INFORMAȚIUNI.

Conferință la Palatul Cultural. *Duminecă în 9 Decembrie l. c. P. S. Sa Episcopul Grigorie va celebra sf. liturghie la biserica catedră din Arad. Cu această ocaziune va predica părintele Toma Chiricuță din București, cunoscut publicului arădan din anii trecuți.*

După masă la ora 5 părintele Chiricuță va conferența la Palatul Cultural. Conferința va fi însoțită de diferite cântări ale corului Acad. Teologice.

Mulțumire. Consiliul parohial ort. rom. din Susani, cu adâncă recunoștință mulțumește dlui Dr. Ioan Goza Prefectul județului Arad, pentru ajutorul bănesc de 20.000 lei, acordat din fondurile prefecturei, pentru terminarea noii biserici.

Bunul Dumnezeu, pentru această faptă de bine, să-l răsplătească din darurile Sale cele bogate.

Susani la 25 Noembrie 1934.

Cons. paroh. ort. rom. Susani.

Mulțumită publică. Credincioșii sf. Biserici din com. Șilindia, aduce pe această cale, ville lor mulțumiri dlui Primpretor Gh. Petrovič, din Târnova, pentru donația de 1000 de lei ce a făcut-o în ziua de 25 Nov. când a binevoit a lua parte, invitat fiind, la Cercul religios ce s'a ținut la acea dată în acea comună.

Dumnezeu să-l dăruiască sănătate, iară credincioșii sf. bis. îi vor fi recunoscători.]

Șilindia, 26 Nov. 1934.

*Pr. Aurel Călinescu
Șilindia.*

Bibliografii.

Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului: *Icoana Familiei Creștine.* Arad 1934 pag. 70. Prețul 15 Lei.

Broșura aceasta este la timp venită azi, când toată lumea se plânge de ravagiile dezechilibrului moral. Autorul în opt capitole arată trecutul educației familiare la Români, pilda Sfintei Fecioare Maria, rolul credinței în familie, rolul rugăciunii și al muncii în familie, păcatul lipsei de prunci, precum și rolul mamelor creștine din secolul al IV-lea al erei creștine.

Cercetarea Bisericii și Intelectualii. Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului. Arad 1934 pag. 37 Prețul 5 Lei.

Scopul acestei broșuri este aducerea intelectualilor în Biserică. Se explică importanța Sf. Liturghii și necesitatea cercetărilor bisericești.

Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului: *Lupta*

împotriva indiferentismului religios 1934 pag. 38 Arad. Prețul 38 Lei.

În această broșură P. Sf. autor arată filința indiferentismului cauzele ivirii lui și urmările grave ale nepăsării religioase, care nu trebuie confundată cu necredința, dar care duce la necredință, dacă nu luptăm împotriva indiferentismului. Mijloacele de luptă preconizate de autor trebuiesc cunoscute atât de preoți, cât și de intelectuali mirenii.

Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului: *Despre frica de Dumnezeu și despre înjurături.* Biblioteca Creștinului Ortodox din Arad 1934. Prețul 3 Lei.

Prea Sfințitul autor începe prin broșura aceasta publicarea unei serii de predici pentru combaterea păcatelor celor mai frecvente la baza cărora stă lipsa fricii de Dumnezeu. Predicile sunt scurte și scrise în grai popular.

Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului: *Păcatul lipsei de prunci.* Arad 1934. Broșura conține predici pentru combaterea lipsei de prunci.

Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului: *Icoane Sufletești.* Arad 1934. Prețul 3 Lei. Broșura conține pilde moralizatoare pentru popor. În același timp ele servesc și pentru fortificarea credinței.

Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului: *Pisma ura și iertarea.* Trei predici. Arad 1934. Prețul 3 Lei. Autorul combate aici păcatele pizmei și urei și preamărește virtutea iertării. Prea Sfințitul Episcop Grigorie vizitând credincioșii predică despre temele de mai sus iar apoi le împarte broșuri, cecece pot face și P. Cucericii preoți procurând broșurile aceste ieftine.

* * *

Revista Teologică. sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit Nicolae și sub direcția profesorului Pr. N. Colan, a apărut pentru lunile Noembrie-Decembrie 1934. Notăm din cuprinsul acestui dublu număr articolele: Licența Academiiilor teologice, de Pr. N. Colan; Miron Costin și concepția lui filozofică-religioasă asupra istoriei, de prof. I. Lupaș; Metafizica lui Lucian Blaga, de Dr. D. Stăniloae; Pedepșa depunerii din cler, de Pr. Căndea; V. Tarnavski, de Dr. N. Neaga, și o bogată cronică, note și informațiuni.

Revista Teologică intrând cu anul ce se apropie în al 25-lea an al existenței sale, pregătește un număr festiv al revistei ce va apărea către sfârșitul lui Ianuar 1935. Colaboratori, vechi și noi, ai vigoșului organ de publicitate pentru știința și viața bisericească, vor binevoi a trimite redacției manuscrisele lor până cel mai târziu la 1 Ianuar 1935.

Nr. 7472/1934.

Comunicat

Din adresa Nr. 147624 R. A. 1934 a Direcţiunii Generale C.F.R. comunicăm în extras celea ce urmează:

„Expirând la 1 Ianuarie 1935 termenul de 5 ani, prevăzut de valabilitate al tuturor carnetelor de indentitate, servind pentru călătoria cu preţ redus pe C.F.R. a tuturor funcţionarilor publici şi membrilor de familie, dispunem următoarele:

Toate carnetele de indentitate vor fi preschimbate cu formulare nou, cu începere dela 1 Ianuarie 1935. *Aceasta operaţie se va executa după această dată* şi pe măsura ce se vor confecţiona carnetele.

Ca măsură transitorie, *valabilitatea vechilor carnetele se va prelungi dupăcum urmează:*
a) *Carnetele funcţionarilor de stat şi membrilor de familie vor fi valabile cu ultima viză de pe Octombrie 1934—31 Decembrie 1934, până la data de 1 Aprilie 1935.*

În acest timp se vor înlocui vechile carnetele, cu noile formulare şi care negreşit urmează să intre în vigoare la 1 IV. 1935. *După această dată, vechile formulare nu vor mai fi valabile.*

Cele ce se comunică spre ştire tuturor P. C. Preoţi şi funcţionarii din subordinea acestei Eparhii.

Arad, la 1 Decembrie 1934.

Consiliul Eparhial Ort. Rom.

A r a d.

Librăria Diecezană Arad

Depozit de cărţi literare române şi străine.

Mare magazin de recvizite bisericeşti.

str. Eminescu 18 Telefon 266.

Bulev. Reg. Maria 12 Telefon 881

Ornate bisericeşti, prapori (la cerere trimitem mostre) Potir, Disc, Steluţă, Copie, Linguriţă, Tavă pt. Anaforă, Candelabre diferite mărimi, Cruci pt. Sf. masă diferite mărimi, Litier, Cadelniţă, Candele, Cană pt. încălzit apă, Caldăruţă pt. Aghiazmă, Ripizi, Cruci pt. ministranţi, Feşnice din lemn înaintea altarului, Feşnice din metal pt. sf. masă, Vase pt. apă şi vin din argint-china, sticlă, Eoitaf (Mormântul Domnului) Miruitor cu cuţitas, Cutie pt. cuminecarea bolnavilor, Cutie pt. sf. botez, Chivot din lemn aurit, din metal, Clopoşele pt. altar. Prăznicare pictate, ori şi care sfânt, Pristornic, sigil pt. sf. prescuri, Acoperitoare, Perdele pt. uşile sfinte, Icoane pe pânză pictate ş. a.

Cărţi rituale: Apostol, Octoich mare, Evanghelie, Evhologiu, Penticostar, Triod, Liturghier, Mineiele pe 12 luni, Octoich mic, Ciaslov, Acaftist, Te Deum, Tipic, Prohodul Domnului, Proscomidier, Noul testament ş. a. la cerere trimitem catalogul detaliat.

Lumânări cari ard fără să facă fum sau să picure, diferite calităţi şi mărimi.

Lumânări de ceară garantată albită	kgramul	Lei 320.—
Lumânări cu compoziţie de 50% ceară albită garantat	„	Lei 250.—
Lumânări din ceară naturală de albine nealbită	„	Lei 200.—
Lumânări din ceară minerală albită	„	Lei 150.—
Lumânări din ceară minerală nealbită	„	Lei 100.—
Lumânări din comp. de ceară minerală alb. cu 50% paraf.	„	Lei 65.—

Smirnă, Tămâie, Fitile pentru candelale ş. a.

precum şi toate recvizitele bisericeşti necesare, ornate, reverenzi, icoane pictate pe pânză, lemn ş. a. cu preţuri foarte reduse, oleiu pentru candelale ş. a.

